

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 51.

Elleve Session.

40de Møde.

Onsdagen den 22de Februar.

(Fortsat.)

Rosenørn (forts.): Den ærede Minister yttrede, at Brændfogderne skulle have en anseet Stilling, og at de derfor ikke bør lønnes — han sagde dette eller noget lignende, men det var i alt Fald Meningen af hans Ord. Ogsaa dette er i Strid med min Anskuelse. Det er kun i Aldebrandstilfælde, hvor det kan være af Interesse, at Brændfogden er en saadan anseet Mand; thi der skal han jo føre Commandoen, og det kan altsaa der have sin Nytte. Men med Hensyn til Aldebrandstilfælde vilde det være meget rigtigere at gaae tilbage til, hvad der af Landstinget først var foreslaaet, at nemlig Commandoen skulle gives til Sognefogden; han er en Mand, der har Anseelse i Sognet, og han er altsaa den, der bedst vil kunne faae sine Ordres udforte, ikke alene af Enkelte, men af alle Sognebeboerne. Naar jeg ikke har gjenoptaget dette Forslag, da er Grunden, at der iøvrigt ikke i Udvalget har været nogen Stemning derfor, og tillige fordi jeg har maattet erkjende, at det har sine Medlemmer saaledes at lade Commandoen gaae over fra den Ene til den Anden, og at det ikke vilde være heldigt at føie endnu et Led til den hele Kæde af Commanderende.

Thalbitzer: Jeg har udtrykkelig citeret Vandsynsmændene, som Lovet af 16de Marts

1851 indstifter, fordi Vederlaget for deres Forretninger netop ikke er gjort afhængigt af, at private Mænd forlange deres Tjeneste. Lovet siger udtrykkelig, at de skulle være tilstede ved Reguleringen af Vandløbene, og at Amtsraadet skal benytte dem ved saadanne Leiligheder; det er altsaa klart, at naar de give Møde, er det i Communnens Tjeneste. Ligeledes forholder det sig med den af mig citerede Lov af 17de Januar 1859, paa hvis § 6 jeg vil henlede den ærede Landstingsmands Opmærksomhed, og som siger, at naar et Sogneforstanderskab finder det passende, at et mindre Vandløb kommer til at staae under det Offentliges Control, saa skal Sogneforstanderskabet ex officio lade det skee ved Sognets Vandsynsmænd. Altsaa ogsaa disse Mænd blive ikke alene brugte, naar Private forlange det, men blive det ogsaa i det Offentliges Tjeneste, og maae saaledes kunne sættes ved Siden af Brændfogder. Med Hensyn til Jordboniteringsmændene kan jeg ikke i dette Dieblis citere, hvad der staaer i Lovet. Det kan gjerne være, at Lovet ikke udtrykkelig siger, at de skulle kunne anvendes i det Offentliges Tjeneste; men af megen Interesse for Communen maa det dog altid være, at de ere dygtige Mænd, fordi det jo kommer til Communnens Erklæring, om den og den Bonitering er passende, og Sogneforstanderskaberne ville jo altsaa med større Lethed kunne komme ud af disse Sager, naar de have Tilid til Jordboniteringsmændene, der først gjøre Forslag til, hvorledes Jorden skal boniteres.

Nørgaard: Jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre den korte Bemærkning, at